

have en stor Mængde forskjelligte Fængselsstraffe, vi have jo Kvæterarest, Vagtarrest osv. thi af Fængselsstraffe staar en stor Mængde af forskjelligste Art til Raadighed hos os. Som sagt, Udvalgets Flertal har altsaa ment, at naar der henfjes til den nuværende militære Straffelovgivning i vore to Nabolande, maatte man ogsaa kunne bryde med slige Straffe, som dem, hvorom her er Spørgsmaal hos os, da man ikke har kunnet se, at den norske og svenske Befolkning skulde være lettere at disciplinere end den danske. S. Genhold her til har Flertallet foreslaaet, at disse Straffe altsaa burde forsvinde af vor militære Straffelovgivning, og der til sigte de Forslag, der findes i Betænkningen under Nr. 33. Det vil ses, at naar de Forslag, der ere stillede til §§ 48 og 49, I, vedtages, saa bliver Følgen deraf, at Straffene ganske udgaa af vor Straffelovgivning. Saaledes er Flertallets Stilling. Jeg skal senere komme til de Punkter, hvor Flertallet og Mindretallet mødes. Et Mindretal, der fra Først af bestod kun af mig selv, har erkjendt Vægten af de Grunde, der have bevæget Flertallet til at burde stille sig saaledes med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelsen af de tidsnævnte Straffe; men da man fra Ministrelets Side modte et saadan bestemt Modstand imod Dypgivelsen af dem, at man maatte kunne se, at der ikke var at vente nogen større Eftergiveness og at selvgjelt den hele Lovs Vedtagelse i denne Samling, og maasse i en længere Fremtid, vilde være udsat for stor Fare, har Mindretallet for at komme ud over Vanstueligheden stillet to Mægtingsforslag, som 3-erode Medlemmer vilde finde opførte under Nr. 31 og 32. Mindretallet har ment, at der for Dvrigt var saa store Fremskridt i denne Lov, at det vilde være ønskeligt at faae den vedtagen selv om de nævnte Straffe med visse Indskrænkninger bleve bevarede, idet der nemlig ikke maa glemmes, at hvis ikke nærværende Lov vedtages, saa fastholdes den bestaaende Tilstand, der jo er ganske anderledes uheldig i saa Henseende, udført hvorlænge. Dette er de Grunde, der have bevæget mig til at stille de tvende Endringsforslag, til hvilke, som sagt, 3-erode Medlemmer af Udvalget, som for Dvrigt ikke

dele min særlige Opfattelse, men med mig ere enige i det. Ønskelige er, at Lovene udflymme, have sluttet sig. Man vil se, at disse Forslag under Nr. 31 og 32, og navnlig gjælder det om Forslaget under Nr. 32, tilsigte at gjøre det muligt at bevare de tre Straffe, hvorom der her er Spørgsmaal, under visse Forhold. For det Første under Feltforhold, og til Drløgs, hvor jo ogsaa ganske særlige Momenter komme frem. Under Feltforhold og til Drløgs, men navnlig under Feltforhold, maa det enkelte Individ finde sig i at afgive noget af sin Ret af Hensyn til det Heles Liv. Det Heles Liv er heri saar overveienende fremtrædende. Saameget beror paa den enkelte Mand's Forhold for hele Landet, at det for disse Tilfælde kan subdt forsvares at i se bort fra hvad man ellers under sædvanlige Forhold vil havde som en individuel og personlig Ret for den enkelte. Jeg maa maasse tilføie, at det Mindretal af 3 Medlemmer, der har sluttet sig til mig, thi af disse Straffe anvendes under visse Omstændigheder, har ment, at de ogsaa skulde kunne anvendes under Leirsamlinger og har, som det vil ses, stillet et Underændringsforslag derom. Deri kan jeg ikke være enig med disse Medlemmer. Jeg skal imidlertid overlade til de 3-erode Medlemmer selv at udfylle de Grunde, der i saa Henseende have været de ledende for dem. Udenfor Feltforhold og Drløgstogter har jeg derimod troet at burde gjøre den Skyldiges forudgaaende Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse til en ubetinget Forudsætning for Anvendelsen af de ofte anførte Straffe. Det er imidlertid klart, mine Herrer, at hvis det lader sig gennemføre at knytte disse Straffe til Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse, saa maa Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse ogsaa kunne anvendes i langt større Omfang end efter Lovforslaget. Dens Betragtningssmaade have Udvalgets Medlemmer saa vidt været enige om, at dele, som Udvalget i sin Helhed har foreslaaet Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse anvendt foruden for de i Lovforslaget anførte Tilfælde ogsaa for forskjellige andre Forbrydelser, der havde en lignende Karakter som Feighedsforbrydelsen, f. Ex. Rønning, Foregivelse af